

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.II.20.099/2023/10/I.

A felperes: Felperes1

(Cím1)

A felperes képviselője: Dr. Cserpes Zsófia kamarai jogtanácsos

(cím4)

Az alperes: Alperes1

(cím3)

Az alperes képviselője: Paulus és Treer Ügyvédi Társulás

(cím5

ügyintéző: dr. Treer Ferenc Mór ügyvéd)

A per tárgya: gazdasági társaság vezető tisztségviselőjének marasztalása

Elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Tatabányai Törvényszék

16.G.40.125/2022/17. számú ítélete

Fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes 18. szám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000,- (húszezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 801.680,- (nyolcszázegyezer-hatszáznyolcvan) Ft fellebbezési illetéket 60 napon belül az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illeték bevételi számlájára.

Az ítéltábla tájékoztatja az alperest, hogy az eljárási illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni jelen bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett személy adóazonosító jelét.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Győri Ítéltábla a Gf.IV.20.100/2022/9. sorszámú ítéletével – megváltoztatva a Tatabányai Törvényszék 16.G.40.031/2022/9. sorszámú ítéletét – megállapította, hogy az alperes, mint az Kft1."f.a." gazdálkodó szervezet (a továbbiakban: adós) vezetője a gazdálkodó szervezet fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete 2019. január 20. napi bekövetkezését követően az ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látta el, és ennek következtében a gazdálkodó szervezet vagyona 10.021.000,- Ft-tal csökkent, mely összeg erejéig az alperes felel a gazdálkodó szervezet felszámolása során ki nem elégített hitelezői követelésekért.

[2] A Tatabányai Törvényszék 15.Fpk.70.062/2020/38. sorszámú jogerős végzésével az adós ellen folyamatban volt felszámolási eljárást egyszerűsített formában befejezte, és elrendelte az adós jogutód nélküli megszüntetését. A felszámoló felhívása és pénzbírság ellenére a cég ügyvezetője – aki már nem az alperes volt a felszámolás alatt – nem adta át a cég iratanyagát, sem bármilyen információt a cég vagyonáról. Utóbbi körben hitelezői vagy egyéb bejelentés sem érkezett a felszámoló honlapján közzétett hirdetmény ellenére. A felszámolás során az adóhatóság 2020. június 17-én 17.540.650,- Ft hitelezői igényt jelentett be, ezt 2020. november 27-én 17.616.650,- Ft-ra módosította, a hitelezői igényt a felszámoló visszaigazolta. A követelés teljes egészében kiegyenlíthetlen maradt a felszámolás során.

[3] A felperes keresetében 10.021.000,- Ft és perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 33/A. § (11) bekezdése alapján. Arra hivatkozott, hogy az alperes ügyvezetői felelősségét jogerős bírósági ítélet állapította meg, és a felperesnek az Kft1."f.a."-vel szemben folyt felszámolási eljárásban bejelentett és visszaigazolt hitelezői igénye kielégíthetlen maradt.

[4] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a pert más eljárásnak kell megelőznie, vagy rendezési eljárást szükséges lefolytatni, mert a cég 2019. augusztus 14-i taggyűlési jegyzőkönyve utal a társaságot megillető vagyonelem, a 8.674.100,- Ft értékű „Vállalkozz Digitálisan Csomag” elnevezésű reklámjog létre, melyhez képest a felszámoló megállapította, hogy a cégnek nincsen fellelhető vagyona. A hitelezői követelésekre a még meglévő vagyonból kell kielégítést keresni, amíg ez nem történik meg, addig jelen perben sem lehet tudni, hogy mekkora a felperes kielégítetlenül maradt hitelezői igénye. Az alperes felelőssége mögöttes, csak a cég vagyonából meg nem térült követelésre állhat fenn. A felperes tudott a vagyonelemről, és rosszhiszemű volt, amikor nem jelezte a felszámoló felé annak létét, ezért el kell utasítani a keresetet.

[5] Az alperes ellenkérelmére a felperes előadta, hogy a vagyonelem értéktelen, ugyanezt a vagyonelemet ajánlja fel az alperes üzletrészét részben megvásárló E.J. tömegesen az általa átvett cégekben, de a vagyonelem sosem vezet megtérülésre, ezzel kapcsolatosan csatolt okiratként egy szakvéleményt is. A taggyűlési jegyzőkönyv pontos információkat nem ad a vagyonelemről, nem tartalmazza, hogy a vagyonelem mit takar, mi a hiteles értéke, és az említett adásvételi szerződés sem található, illetve a rendelkezésre álló adatok alapján a könyvelési bevételezésnek sincs nyoma.

[6] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg felperesnek 15 nap alatt 10.021.000,- Ft-ot, és 20.000,- Ft perköltséget. Indokolásában kifejtette, hogy a vagyonszőkenés mértékét, ezáltal a felelősség határát a megállapítási perben született jogerős ítélet megállapította, az adóhatóság követelése abból a szempontból volt jelentős, hogy mekkora követelés állományt kellett az alperesnek a cég vagyonával szembe állítania a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztének mérlegelésekor. A marasztalási perben a megállapítási per jogerős eredményétől a bíróság nem térhetett el. A felperesi követelés a marasztalási perben azért sem volt vitatható, mert a hitelezői követelés vitatásának tere a felszámolás, ott van lehetőség kifogásolni, hogy a felszámoló valamely követelést miért nem vitatottként vett figyelembe.

[7] Az elsőfokú bíróság nem fogadta el az alperes azon védekezését, hogy a rendelkezésre állt vagyon értékesítésének hiányában nem tudható, hogy mekkora a Cstv. 33/A. § (11) bekezdésében írt kielégítetlen követelés. A felszámolást követően kiegyenlítés nélkül maradt követelés az, amit a Tatabányai Törvényszék a felszámolás egyszerűsített befejezéséről szóló végzésének indokolása tartalmaz. Nem találta helytállónak az alperes állítását, hogy a vagyonelem értékesítésének hiányában nem lehet tudni, hogy mekkora az alperesi felelősség alá eső fennmaradó követelés. A hitelező felperes értékesítés elmaradásában való közrehatása fel sem merülhet, mert a hitelező maga sem tudott volna több információt szolgáltatni a felszámoló részére a vagyonról, mint amit a felszámolónak a nyilvános, közhiteles cégnyilvántartás részét képező cégiratokból magának is ismernie kellett. Ezen felül a Cstv. 63/B. § (1) bekezdése alapján az alperesnek is volt lehetősége jelezni a felszámoló felé a vagyontárgy létét. Mivel a vagyonelem cég vagyonába tartozása, értéke nem bírt jelentőséggel a perben, ezért az elsőfokú bíróság mellőzte e körben a bizonyítást.

[8] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Arra hivatkozott, hogy a törvényszék nem vette figyelembe a Cstv. 33/A. § (11) bekezdésből eredő azon korlátot, hogy az alperes marasztalására csak a

felszámolási eljárásban meg nem térült hitelezői igény erejéig van lehetőség. Arra hivatkozott, hogy létezik olyan vagyontárgy (az üzletrészt megvásároló E.J. által szolgáltatni vállalt reklámjog), aminek az értékesítése nem történt meg a felszámolási eljárásban. Állította, hogy a Tatabányai Törvényszéknek a felszámolási eljárást megszüntető végzése indokolásában szereplő meg nem térült hitelezői igény összege a rendelkezésre álló vagyoni fedezetre tekintettel hibásan került meghatározásra, ezért a fellebbezéssel támadott ítéletet sem alapozhatta volna arra az elsőfokú bíróság. A felszámolási eljárás során a felszámoló köteles az adós vagyonát felkutatni és értékesíteni, majd az értékesítésből befolyt összegeket a hitelezői igények kifizetésére fordítani. Ha a felszámolási eljárás – jogellenesen - nem terjed ki a teljes vagyon értékesítésére és még létezik olyan főkötelezett vagyon, amely a mögöttes kötelezett alperes terhére megállapítani kívánt tartozás összegét csökkenti, akkor ennek rendezéséig az alperes marasztalására nincs lehetőség. Kérte a fellebbezési eljárás felfüggesztését a 8.674.100,- Ft értékű „Vállalkozz Digitálisan Csomag” elnevezésű reklámjog Kftl."f.a." rendelkezésére bocsátására figyelemmel általa kezdeményezett vagyonrendezési eljárás jogerős befejezéséig.

[9] Fellebbezési ellenkérelmében a felperes az érdemben helyes elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségében marasztalását kérte. Fenntartotta, hogy az alperes által hivatkozott vagyonelem, a „Vállalkozz Digitálisan Csomag” elnevezésű reklámjogról a rendelkezésre álló iratok kívülről számára megállapíthatóan nem adtak információt arról, hogy az ténylegesen mit takar, annak mi az értéke, valamint azt sem, hogy a megjelölt érték mi alapján fogadható el valósnak. Maga az ajándékozási szerződés nem áll rendelkezésre, így ezen vagyonelem társaságba tétele, valamint annak hiteles értéke sem bizonyított. Kérte az eljárás felfüggesztése iránti kérelem elutasítását.

[10] Az ítéltábla előrebocsátja, hogy az alperes eljárás felfüggesztése iránti kérelmét a fellebbezési tárgyaláson kihirdetett végzésével elutasította. A végzés indoka, hogy az alperes vagyonrendezési eljárás iránti kérelmét a Tatabányai Törvényszék - a Győri Ítéltábla 2023. szeptember 4. napján kelt Vpkf.II.25.363/2023/2. számú végzésével jogerőre emelkedett - 15.Vpk.11/2023/2. számú végzésével visszautasította.

[11] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és döntésével az ítéltábla is egyetértett, ezért a fellebbezés nem alapos.

[12] Az alperes a fellebbezésében nem jelölt meg olyan konkrét jogszabálysértést, ami az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolta volna és ilyet a másodfokú bíróság sem észlelt.

[13] A fellebbezés érdemi elbírálása során abból kellett kiindulni, hogy a Cstv. 33/A. § (1) és (11) bekezdés szerinti, a felelősség megállapítására, majd a marasztalásra irányuló per elválasztása részben célszerűségi, részben jogpolitikai megfontoláson alapul. Az első lépcsőben kerül feltárára a felelősség megállapításához szükséges tényállás, így ezen perben kell lefolytatni mind a jogalap, mint az összecszerűség tekintetében a szükséges bizonyítási eljárásokat. A marasztalási perre a felszámolás jogerős lezárását követően kerülhet sor, ennek a pernek a tárgya a helytállási kötelezettség hitelezők közötti arányos megosztása, az egyes hitelezőket megillető összeg meghatározása. A marasztalás iránti perben az alperes fellebbezésében nem hivatkozhat arra, hogy felelőssége nem áll fenn, mivel a fellebbezésben

felhozott indokok a felelősség jogalapja körében vizsgálhatók. A marasztalási pernek kizárólag az a tárgya, hogy a megállapítási ítélet szerinti vagyonsökkenésből a keresetet előterjesztő hitelezőt milyen összeg illeti meg.

[14] Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást arról, hogy a marasztalási perben a megállapítási perben hozott jogerős ítéletben elbírált vezetői felelősség fennállta utóbb nem vitatható a Pp. 360. § (1) bekezdése szerinti anyagi jogerőhatás folytán (BDT2021. 4405.).

[15] A fellebbezésben írtakra tekintettel az ítéltábla az alábbiakra mutat rá. Szemben az alperes azon érvelésével, hogy őt mögöttes felelősség terheli a főadós, gazdálkodó szervezettel szembeni perbeli követelésért, a Cstv. 33/A. § szerinti vezető tisztségviselői felelősség alapja egy önálló, sui generis deliktuális kárfelelősség. A vezető tisztségviselő felelőssége nem járulékos jelleggel az alapjogviszonyból származó követelésért mögöttesen áll fenn a hitelezővel szemben, hanem a vezető tisztségviselő kártérítés címén felel az alapjogviszonytól elkülönült, - a hitelezői érdekeket figyelmen kívül hagyó felróható magatartásával összefüggésben az adós gazdálkodó szervezetnél keletkező - vagyoni hátrányért. Az első lépcsős megállapítási perben nemcsak a kárfelelősség jogalapjának megállapítása történik, hanem a kárösszeg (a vagyonsökkenés) is meghatározásra kerül.

[16] Az alperes az ítélet elleni fellebbezését arra is alapította, hogy az elsőfokú ítélet nem vette figyelembe azt az érvelését, hogy szerinte a törölt Kft1."f.a."-nek volt olyan vagyona, az E.J. által 8,6 M Ft értékűnek mondott „reklámjog”, amit a felszámoló a felszámolási eljárásban nem vett figyelembe. Ennek értékesítéséből azonban befolyhatott volna olyan összeg, amiből a felperes követelése (részben) kielégítést nyerhetett volna. Az alperes Kft1."f.a." tulajdonát képező öt darab MobilGo applikációban elérhető „Vállalkozz Digitálisan Csomag” fantázianevű reklámjog mint vagyoni értékű jog nyilvános értékesítését célzó vagyonrendezési eljárás iránti kérelmét azonban – a már említettek szerint – a bíróságok jogerős végzésükkel visszautasították. Így változatlanul az állapítható meg, hogy a megszűnt Kft1."f.a."-nek nem volt a felszámolás körébe vonható vagyona, ezért a felperes hitelezői igénye kielégítetlen maradt, az alperes marasztalásának a Cstv. 33/A. § (11) bekezdésben írt valamennyi feltétele megvalósult.

[17] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[18] A másodfokú eljárásban is pervesztes alperes a Pp. 364. § és a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes fellebbezéssel felmerült költségeinek megfizetésére. A felperes a másodfokú eljárásra a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § alapján 20.000,- Ft jogtanácsosi munkadíjat számított fel, ezért az ítéltábla a Pp. 82.§ (3) bekezdés alapján ennek megfizetésére kötelezte az alperest.

[19] A pervesztes alperes a Pp. 102. § (1) bekezdés alapján köteles megfizetni a le nem rótt fellebbezési illetéket a 30/2017. (XII.17.) IM.r. 3. § (2) bekezdés szerint.

Dr.Ferenczy Tamás s.k.
a tanács elnöke

Dr.Kovács Zsolt s.k.
előadó bíró

Dr.Szalay Róbert s.k.
bíró